

İSMAİL EMRE'DEN ÖZLÜ SÖZLER

Derleyen: Metin Bobarođlu

- İnsanı diğer varlıklardan ayıran akıl'dır [an], ancak insanı kendi aslına götürecek olan, aklın içindeki akıldır [us]. Hakikat arayıcısı insanları, diğer insanlardan ayıran bu aslını arama, aklın içindeki akılı kullanma niteliğidir.

- Akılı, üzüntü, sıkıntı, korku ve kuşklarından kurtarmadıkça hakikate ulaşmak olanaksızdır.

- Sevgi akla göredir. Akılı arındıracaksın ki sevginin ne olduğunu anlasın; akıl arınmadan vicdan parlamaz. Tevhid [birlik] gözü açılmaz; açılmayınca da her şeyi parça parça görür, gördüğü her parça da başına belâ olur.

- Aklın [an] sıfatı kuşku, korku ve öfkedir; akıl [an], asıl aklına [us] kavuştuktan sonra erişkin olur.

- İnsan bu evrende neyi seviyorsa ona tutsaktır; benliği de bu sevgisi ve tutsaklığıdır... Bizi aslımıza kavuşmaya bırakmayan işte bu tür bir benliktir.

- Akılı terk edecek değiliz; aklın huylarını, tabiatlarını terk edeceğiz... Büyüyüp âşık olan "akıl"dır.

- Akıl, sevdiği yana yol arar, oysa tümel akıl, bize bizim için en gerekli ve en üstün zevki verir.

- Külli [tümel] akıl "aşk"tır.

- Sırf aşkla da olmaz; ilim olmazsa kime âşık olacağımızı bilemeyiz; çatır çatır yanar deli oluruz. Kendi kendimize anlamaya çalışırsak, hiçbir şey anlayamayız; aşkı anlamak için, aşkı anlamış olana yapışmalı.

- Aşk, varlığı görünmeyen bir kudrettir, ama her görünüşe egemendir, bunu ancak âşık bilir.

- Aşk'ın sonu "yokluk"tur.

- Bu iş üç adımda hallolur:
Birincisi varlıktan yokluđa,
İkincisi yokluktan varlığa,
Üçüncüsü ikisinden de öteye...

- Bir kimsede üzüntü, sıkıntı, korku var mı? O kimse hakikati anlamamış demektir; korku ile zevk bir arada olur mu?